

стояла друга статуя на тъзи съща та богиня, излъна изъ бронзъ, който добили Аенияны тѣ въ мараонскія бой. Тъзи статуя била тѣй гръмадна, щото копье то и гребенъ тѣ на шлема на богиня та са видѣли на разстояніе отъ петь мили отъ мыса Суніонъ. Одеонъ, кръгло зданіе, назначено за състезаніе въ музика та и поезията и украсено съ колонни и картины, былъ направенъ по начина на Ксеркосова чадъръ; по край стѣни тѣ му стоели въ него мермерни столове; островърхътъ тѣ му покривъ подпиралъ са на дереки отъ персидски кораби.

Въ тъзи съща та канара, на която са издигала крѣпостъ та, били изсѣчены съдалища за театра; тѣ били расположены едни надъ други, като стѣпалата на сълба и съставляли полукръгъ. Отъ тъзи съдалища гледали са: градъ тѣ, корія та отъ маслични тѣ дървета, море то. Съкій денъ ставали тукъ представянія, подъ открыто небе, което въ Гърция комахай вынаги е ясно и освѣтено отъ слънце то. Въ празници тѣ често са представляли по шесть піесы, една слѣдъ друга; слѣдъ свършанье то на представянія та, зрители тѣ публично рѣшавали, коя піеса была по добрѣ съчинена и кой отъ актеры тѣ по добрѣ игралъ. Авторы тѣ на одобреніи тѣ отъ зрители тѣ піесы, тѣй и актеры тѣ, които угодили съ своя та игра, получавали за награда вѣнцы и имена та имъ врѣзвали по стълпове тѣ. Първый трагическій поетъ на Аенияны тѣ былъ Есхинъ. Той участвовалъ въ боя при Саламинъ; първо то негово произведеніе са нарічало: „Персы,“ въ него са прославяла Саламинска та битва. Въ други тѣ піесы дѣйствующи лица били древни тѣ герои, що живѣли въ Гърция. Въ комедіи тѣ са шегували и смѣели, — но дору и най знатны тѣ отъ Аенияны тѣ не смѣяли да са сърдиѣтъ, ако ги подсмывали въ Театра. Аенияны тѣ превъходно обичали театра; веднъжъ, тѣй имъ са понравила една отъ трагедіи тѣ на поета Софокла, щото тѣ го избрали за